

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 12/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 52

Trong cuộc sống, chúng sinh ở tầng không gian nào có duyên với chúng ta thì họ sẽ tìm đến gặp chúng ta. Thí dụ, oan gia trái chủ sẽ tìm đến chúng ta để đòi nợ, thân bằng quyến thuộc có việc cần cầu thì sẽ thác mộng hoặc thông qua ai đó để gặp được chúng ta. Việc này chúng ta rất dễ quan sát. Trước đây, có một nhóm người của chúng ta đến giúp một nơi, sau đó, các linh hồn báo với họ rằng, hằng ngày nhờ người của chúng ta mà họ được cúng siêu độ. Nhân duyên trong vòng luân quần luân hồi này rất phức tạp. Nếu chúng ta có duyên với ai thì chúng ta phải tận tâm tận lực cứu giúp họ.

Cách đây hơn 10 năm, tôi đã soạn nghi thức để cứu giúp chúng sinh ở tầng không gian khác, theo sự gợi ý trong bộ đĩa cô Dương Thục Phương giảng. Nếu tôi có việc cần đi ra ngoài thì các chú ở nhà vẫn làm việc này một cách nghiêm túc. Chúng ta bố thí, cúng dường chúng sinh ở tầng không gian khác thì thân bằng quyến thuộc của chúng ta cũng được nghe Kinh, nghe pháp, được ăn. Chúng ta phải từ bi xuất phương tiện bằng cách bố thí, cúng dường, niệm Phật cho chúng sanh ở tầng không gian khác nghe. Chúng ta phải làm mọi việc hoàn toàn không có tâm mong cầu.

Một số người cho rằng, rước quỷ thì dễ đưa quỷ đi thì khó. Người xưa nói: *“Đất có thổ công, sông có hà bá”*, mỗi nơi đều có thổ công, có hà bá, nếu không có cơ duyên đặc biệt với ai thì người ở cõi khác không thể đến. Ở nơi đây, tôi cảm thấy rất an lành nhưng nhiều người đến đây đã nhìn thấy Ma. Ngày trước, có một người phụ nữ vừa đến đã nói họ muốn mua tủ lạnh, muốn làm hàng rào. Buổi tối, khi đi ngủ, họ nằm mơ thấy nhiều người thò tay qua cửa sổ kéo áo của họ. Tôi nói với cô đó là: *“Vì cô lãng xãng, nhìn thấy việc gì cô cũng không vừa lòng nên chúng sinh tầng không gian khác họ cũng cảm thấy chướng mắt!”*.

Chúng ta phải có nhân duyên đặc biệt thì chúng ta mới gặp người cõi âm. Có người hỏi Hoà Thượng, trong giấc mộng, họ nhìn thấy thân bằng quyến thuộc báo mộng, đây có phải họ muốn được giúp đỡ hay không. Hoà Thượng nói, đây là chúng sanh tầng không gian khác muốn chúng ta giúp đỡ. Những chúng sinh tầng không gian khác đói khát, không nơi nương tựa, không thể giải thoát, nếu những chúng sanh này gặp được nhân duyên đặc biệt thì họ sẽ được nhắc nhở, được nương nhờ.

Trước đây, tôi gặp một nhóm người, họ nói rằng kiếp này, Thầy của họ không niệm Phật nữa mà đi buôn bán, sát sanh nên họ không thể niệm Phật được. Tôi hỏi họ,

tại sao họ không tự niệm Phật được, họ nói, họ mở miệng ra là lửa cháy, Thầy của họ phải tu thì họ mới được nương nhờ. Họ đang là chúng sanh ở cõi Ngạ quỷ. Trên Kinh nói, có loài ngạ quỷ bụng to như trống, cổ nhỏ xiu, mỗi lần họ muốn ăn thì họ phải ngẩng cổ lên, khi ngẩng lên thì họ bị gãy cổ và chết. Quý Thầy trong chùa đa phần không ăn chiều vì tâm từ bi, thương chúng sanh ở tầng không gian khác. Chúng sanh ở tầng không gian khác nghe tiếng khua chén bát thì họ sẽ muốn ăn, nhưng khi họ ngóc cổ thì sẽ bị gãy cổ. Ngoài ra, các Quý Thầy không ăn chiều thì thân tâm sẽ nhẹ nhàng, thanh tịnh hơn.

Chúng ta là cư sĩ tại gia, buổi chiều, chúng ta ăn uống cũng nên hết sức nhẹ nhàng, không khua chén đĩa, xoong nồi một cách tùy tiện. Chúng sanh tầng không gian khác nhìn thấy chúng ta ăn thì họ sẽ bị thương tổn. Hòa Thượng thường nói: **“Hằng ngày, chúng ta đừng làm phiền chúng sanh đã là phước cho chúng sanh rồi, chớ đừng nói là chúng ta đang độ chúng sanh!”**. Hằng ngày, chúng ta vô tâm thì chúng ta đã làm rất nhiều chúng sanh đau khổ. Thí dụ, chúng ta tráng ấm trà bằng nước nóng, sau đó hắt nước nóng ra vườn thì sẽ khiến côn trùng bị thương tổn.

Khi Hòa Thượng đến Cổ Tân, Malaysia nơi có thôn trang của ông Lý Kim Hữ, Ngài nhìn thấy con trai của ông Lý Kim Hữ, Ngài hỏi cậu bé đang làm gì, cậu bé nói: *“Con đang chơi với các bạn kiến, khu con đi học, các bạn của con muốn giết kiến nhưng con không cho các bạn giết”*. Hòa Thượng nói: **“Nếu bạn là kiến thì bạn có bằng lòng để người khác giết không?”**. Đây là tâm từ bi, tâm thương yêu muôn loài. Chúng ta chỉ cần lưu tâm một chút thì rất nhiều chúng sanh không bị thương tổn. Những chúng sanh chúng ta gặp trong cuộc sống đều có những nhân duyên đặc biệt với nhau. Chúng ta gặp được nhau, đi chung một chuyến đò đều là nhân duyên nhiều đời, nhiều kiếp. Những người ở chung nhà đều là có nhân duyên vô cùng sâu đậm.

Ngày trước, khi Thầy Thái giảng bài, Thầy nhắc mọi người tìm ưu điểm của vợ hoặc chồng. Có người vợ nói, họ không tìm được ưu điểm nào của người chồng. Thầy Thái nói, Thầy bái phục họ vì chồng của họ không có ưu điểm nào mà họ có thể chung sống mấy chục năm. Chúng ta phải hoan hỷ trả hết ân oán tình thù. Trong cuộc đời, tôi đã *“lên bờ xuống ruộng”* rất nhiều lần. Trong mọi hoàn cảnh, chúng ta phải giữ được tín tâm.

Tôi đang ở Hà Nội, khi tôi chuẩn bị ra Hà Nội thì con gái tôi đang mang thai phải vào phòng cấp cứu, tôi cố gắng giữ tâm bình lặng nhưng tâm tôi vẫn bị xao động. Hôm qua, sau khi giảng xong, tôi vẫn đi Bắc Giang như kế hoạch. Tôi đã xác định, mọi sự đều do phước báu an bài, việc diễn ra tốt hay không tốt đều có nguyên nhân.

Hòa Thượng nói: **“Không nghe lời người xưa, thiệt thòi ở chính mình”**. Chúng ta tuân thủ, tuyệt đối nghe lời của Phật Bồ Tát, Thánh Hiền. Chúng ta làm con, chúng ta nghe lời của Cha Mẹ thì chúng ta sẽ tránh được những sai lầm không cần thiết. Khi con gái tôi vào bệnh viện cấp cứu, tôi đã nói với mọi người, đó là sự cảnh báo của việc

không nghe lời. Sau đó, mọi việc vẫn diễn ra tốt, con gái tôi và em bé đều an toàn, đây là do sự dụng tâm tu hành của Ông Bà, Cha Mẹ và những người xung quanh.

Hòa Thượng nói, chúng ta có thể định đặt, an bài nhân duyên theo cách của chúng ta. Thí dụ, con cháu đến nhà chúng ta để báo ân mà chúng ta giúp chúng tốt hơn thì ân sẽ chồng thêm ân; Nếu con cái đến báo oán mà chúng ta định hướng để chúng được tốt đẹp thì oán sẽ thành ân. Những việc này chúng ta đều sắp xếp được. Chúng ta còn trẻ, chúng ta phải hiểu được đạo lý này, chúng ta nhất định phải biết nghe lời người xưa, nghe lời người lớn. Chúng ta biết nghe lời thì chúng ta sẽ không bị thiệt thòi. Chúng ta tự làm theo cách của mình thì chúng ta sẽ phải trả giá.

Có người hỏi Hòa Thượng: “Ngày trước, con đã từng mượn tiền của một người nhưng người đó đã chết vậy thì con phải nên làm gì?”.

Hòa Thượng nói: “**Bạn phải nên đem cả vốn lẫn lời hoàn toàn vì họ mà làm việc phúc lợi, lợi ích cộng đồng, lợi ích xã hội để hồi hướng công đức cho họ. Đây là việc rất tốt, người chủ nợ sẽ rất cảm động vì việc làm của bạn. Chúng ta làm công đức, việc thù thắng nhất chính là lưu thông Kinh pháp, lưu thông giáo huấn của Thánh Hiền, việc này liên quan đến giáo dục nhân quả, giáo dục chuẩn mực đạo đức**”.

Chúng ta giúp chúng sinh bằng cơm, gạo, áo, tiền thì họ cũng không thể thoát khổ. Chúng ta vẫn phải kịp thời cứu giúp chúng sanh nhưng chúng ta phải giúp họ biết vì sao họ khổ, vì sao họ nghèo, vì sao họ gặp hoạn nạn. Người có phước báu thì việc lớn thành việc nhỏ, việc nhỏ thành không có việc.

Trong cuộc đời, tôi đã trải qua rất nhiều việc, có những việc tưởng chừng như không thể thay đổi nhưng cuối cùng mọi việc này cũng nhẹ nhàng đi qua, như không có việc gì. Chúng ta cần tích cực tích công bồi đức, tu phước, tích phước, tiếc phước. Chúng ta tích cực làm, không ngại khó khăn, lâu ngày, chúng ta sẽ có phước báu. Chúng ta tiếc phước bằng cách không hưởng thụ một cách tùy tiện, chi tiêu một cách tiết kiệm. Khi chúng ta có phước thì mọi sự, mọi việc đều hanh thông.

Buổi sáng hôm trước, tôi cất lực hái hồng, rau thơm, rau xanh cho vào thùng để mang ra Hà Nội tặng. Đây là tôi tích cực làm việc phước lành, chia sẻ yêu thương tới mọi người. Tôi tặng quà không phân biệt, ai đủ duyên thì nhận. Mọi sự tốt đẹp đều chính ở nơi ta. Mọi sự không tốt đẹp cũng đều chính ở nơi ta.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta còn khỏe, còn tỉnh táo thì chúng ta phải tích cực làm những việc thiện lành. Việc thiện lành nhất chính là niệm “A Di Đà Phật”. Chúng ta làm mọi sự, mọi việc nhưng không quên câu “A Di Đà Phật**”. Trước đây, khi tôi đi buôn, tôi cũng nợ một người 500.000đ, một người 2.500.000đ, sau đó, tôi không tìm gặp được họ, vì vậy tôi đã làm nhiều việc để hồi hướng công đức cho họ. Chúng ta nợ tiền thì chúng ta phải trả tiền, nợ tình thì phải trả bằng tình, nợ mạng thì

phải trả bằng mạng, chúng ta không thể trốn được nợ. Tốt nhất là chúng ta đừng làm những việc gây ân oán với người.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Con ở niệm Phật đường ở nhà làm thời khóa sớm tối vậy người thân trong gia đình đã qua đời có thể nghe được hay không?”*.

Hòa Thượng nói: *“Vấn đề này bạn phải hỏi chính mình. Nếu như bạn hoàn toàn vì họ làm để hồi hướng công đức cho họ thì “thành tất linh”. Bạn chân thành mà làm thì những người thân đã qua đời liền có được lợi ích”*.

Chúng ta làm với tâm chân thành thì chắc chắn có công đức, phước báu, người thân của chúng ta nhất định được hưởng nhờ. Chúng ta chỉ làm cho có, làm cho xong, tâm không chân thành thì chúng ta không được lợi ích, người thân của chúng ta ở tầng không gian khác cũng không thể có lợi ích. Khi chúng ta làm những việc từ thiện xã hội, chúng ta làm bằng tâm thanh tịnh, từ bi thì chúng ta và người mất đều được lợi lạc.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hoà Thượng, ở nơi cửa Phật, con cần làm siêu độ Tổ tiên mấy lần thì mới có được hiệu quả?”*.

Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta làm siêu độ mấy lần thì không đủ tiêu chuẩn. Thực tế mà nói, tổ tiên của chúng ta đã qua đời, đã đi đến cõi nào, chúng ta đều không biết. Nếu họ đến cõi người thì hiện tại họ có thể là một đứa trẻ hoặc đã là một người Thanh niên. Nếu họ đến cõi trời thì thọ mạng là 1000, 2000 tuổi, chúng ta muốn làm siêu độ thì chúng ta phải làm cả đời”*. Cả đời chúng ta tu hành, làm việc phúc lành là để tri ân, báo ân. Chúng ta thận trọng trong mọi việc chính là chúng ta đang siêu độ cho người đã mất, tạo phúc lành cho người đang sống, tạo phúc lành cho tương lai của chính chúng ta. Chúng ta muốn siêu độ cho người mất thì chúng ta không chỉ làm một, hai lần mà chúng ta làm cả cuộc đời. Chúng ta có mặt ở thế gian, chúng ta được quốc gia bảo hộ, Cha Mẹ sinh thành, Thầy Cô dạy bảo và rất nhiều người thành toàn cho chúng ta, nếu không có mọi người thì chúng ta không thể có thành tựu, chúng ta phải làm những việc siêu độ cả cuộc đời. Chúng ta chỉ làm siêu độ trong những pháp hội kéo dài 3 ngày hay 7 ngày thì chưa đủ.

Hòa Thượng nói: *“Nếu Tổ tiên chúng ta ở cõi Ngạ quỷ thì đời con, đời cháu đều phải tiếp tục làm việc siêu độ. Nếu họ ở cõi Địa ngục thì chúng ta càng phải làm một cách miên mật. Việc làm của chúng ta có kết quả hay không, đều do chúng ta có thành tâm thành ý, có chân thật tu hành hay không. Nếu chúng ta chân thật tu hành có công phu thì kết quả của chúng ta sẽ rất rõ ràng”*.

Chúng ta thường cho rằng, khi chúng ta đã làm siêu độ một vài lần thì người thân của chúng ta đã thoát khổ. Ngày trước, Ba tôi không ăn chay một ngày nào, Bà nội tôi làm cỗ chay, sau khi ăn cỗ chay thì ông về nhà, ông dùng mỡ kho với nước mắm làm nước chấm để ăn cơm. Bình thường, ông không tu hành, thường đi nhậu, ông là người nông dân, không biết nói dối, không biết gạt người, ông làm mọi việc để nuôi vợ con

nhưng chắc chắn, ông sẽ phải đọa trong cõi khổ rất lâu. Chúng ta phải làm việc siêu độ cả đời bằng cách chúng ta hy sinh phụng hiến, tạo phước lành, dùng phước lành hồi hướng cho thân bằng quyến thuộc, chúng ta làm như vậy thì chính chúng ta cũng được lợi ích. Chúng ta tu phước, tích phước, tiệp phước thì việc lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hoà Thượng cùng một thời gian, các đạo tràng khác cùng viết để siêu độ cho người đã mất vậy thì có ảnh hưởng không tốt đến người mất không?*”. Ví dụ, chúng ta viết bài vị ở nhiều nơi để siêu độ cho người đã mất vậy thì có ảnh hưởng không tốt cho người mất không.

Hòa Thượng nói: “***Việc này không hề có ảnh hưởng gì nếu chúng ta thành tâm, thành ý làm***”.

Tổ Sư Đại Đức dạy chúng ta: “***Chí thành cảm thông***”. Tâm chí thành sẽ cảm được. Chúng ta không dễ dàng siêu độ cho một người. Thí dụ, chúng ta đến thương lượng với một người, nếu họ đồng ý, thuận theo thì việc đó mới dễ dàng. Chúng ta viết bài vị mời thân bằng quyến thuộc đến nơi đó tu hành nhưng quan trọng là họ có muốn đến không. Nếu họ không muốn đến, họ không hồi tâm chuyển ý thì họ không thể có lợi ích. Nếu họ chân thật hồi tâm chuyển ý thì họ mới có kết quả tốt. Chúng ta chân thành mà làm thì nhất định kẻ còn, người mất đều sẽ được lợi lạc. Chúng ta làm một cách qua loa, làm vì danh vọng thì chúng ta không thể có lợi ích.

Hòa Thượng thường kể, trong các pháp hội lớn, tổ chức long trọng, những người thấp cây nhang đầu tiên sẽ phải cúng dường một số tiền, đây là họ làm vì “*danh vọng lợi dưỡng*”. Họ làm như vậy thì việc siêu độ người thân sẽ không có kết quả. Chúng ta làm bằng tâm chân thành thì những người chúng ta muốn siêu độ mới có được lợi ích. Nhiều người cho rằng phải dùng nhiều vật chất thì người mất mới có lợi ích. Có người nói, đợt này, họ phải đi vay tiền để cúng cho người đã mất. Việc làm đó không phải là việc làm của Phật Bồ Tát, yêu ma quỷ quái mới bảo chúng ta đi vay tiền để cúng bái. Hôm qua, tôi đi thăm một ngôi nhà, người của chúng ta đã giúp họ sửa lại ngôi nhà đó, mọi người làm một cách rất nhẹ nhàng, tự tại. Người của chúng ta làm mà không vướng mắc, dính bận, không tính lời lãi. Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức***”. Trong mọi sự, mọi việc, chúng ta làm tùy theo sức của mình, điều quan trọng là chúng ta phải khởi được tâm chân thành.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!